

Furusund den 20 Aug. 1898

Bäste Herr Ervast!

Jag har att, ehuru något sent, erkänna mottagandet af Edra esoteriska böcker och papper. Icke tänkte jag, då jag sände Er dem, att de så kort skulle förblifva i Eder ego. Men ungdomen är oberäknelig. Den ene ungen mannen (eller qvinnan) funderar och resonerar och jämför och drager sina slutsatser, och så vänder han tvärt om från den väg han en gång med entusiasm beträdde. Han "kan icke gå med längre", ty han har mött något, som ej stämmer med hans filosofi; och då kan det ju ej vara rätt! En annan filosoferar ej så mycket, han tänker icke på att bli en hvit Adept. Han skall ju blifva det, han som så många andra, och han vet, att "när lärjungen är färdig, är äfven hans Mästare beredd". Men han har ännu så mycket att "lära", innan han kan bli en värdig lärjunge - icke ur böcker, men ur lifvet. "Jag vill vara Mästarens tjenare först och lära mig att göra hans vilja. Jag kan ännu ej komma i direkt beröring med Honom, men jag kan tjena Honom genom att tjena den, som Han sändt till vår ledare och hjälpare." Han vet, att Mästaren talat och sagt ungefär så: "I, som fått bildning, I hafven nu i 23 år njutit af Teosofiens skatter; nu är det Er tur att åt dem, som ännu icke fått något, gifva något för det, som I emottagit. Vi hafva icke gifvit Eder teosofien för att några få skulle deraf göra en högskola för Occultism och i sjelfvisk brådska att blifva 'Hvita Adepter' glömma allt det elände och mörker, som qvälja de stora massorna. Känner I ej den andliga utvecklingens lag: 'När du tagit ett steg framåt, så se dig om efter dem, som blifvit efter, och sök att få dem med dig. Medkänsla är den enda vägen för den, som eftersträfvat att blifva en Adept?' Det är nu deras tid, till hvilka ännu ej en teosofiens ljusstråle trängt; de hafva större behof deraf än I. Den nya cykeln öppnar porten för dem genom Eder".

Hvilken af de båda jag här nämnt, tror Ni arbetar mest esoteriskt?

"Exoteriskt s.ä.s. arbetar det gamla T.S.ej" säger Ni; men hur vet Ni att det arbetar esoteriskt? Ni vet ju, att det var den Esoteriska Skolans uppgift att hjälpa det T.S. och gifva det goda föredömen i osjelfviskt arbete för andra. Hvar står det skrifvet, att det var Skolans uppgift, "att få en och annan människa in på den verkliga, smala vägen, som leder till Adeptskap?" Eller "att den teosofiska rörelsens ockulta och således samma uppgift består i att rekrytera de Hvites leder?" Mins Ni ej, att det var och är den Esoteriska Skolans uppgift "att lära oss att arbeta för andra och att älska detta arbete?" Mins Ni ej, att dess Mästare kallas "The Masters of Compassion?" Skulle De blott leka med att göra några få till Hvita Adepter och glömma de stora massorna, som, utan att veta det, i sitt elände ropar på Deras hjälp? Och hvilka ha De att hjälpa dem med, om icke sina lärjungar, den Esoteriska Skolans lärjungar i främsta rummet och sedan alla allvarliga teosofier? I ett bref säger Mästaren: "Humanity in the mass is the factor in our equation. If any one aspire to have us regard him as an individual, apart from the mass, he must differentiate himself by his inherent force and without our help." Tror Ni, att denna differentiering består i att hålla sig undan bröderna, studera ockultism och gifva ut teosofisk litteratur för de bildade? Hvarje Torsdag och många Söndagar hela året om talar Gibson och flera andra af våra medlemmar teosofi med arbetarne, deras kvinnor och barn. På några månader gör han mera för Mästarnes sak än Annie Besant på lika många år med sin vetenskapliga analys af andras tankar. Och om vi skola tala om den mera djupgående teosofiska litteraturen - jämför hennes handböcker med t.ex. Dr J. Anderssons böcker om "Septenary man", "Reincarnation" och "Karmâ", och säg mig sedan hvilka som gifva mer andlig undervisning.

Jag känner icke igen Er i Ert besynnerliga räsønnemang om det Universella Broderskapet. Det nya T.S. ser den teosofiska rörelsens uppgift i för-

verkligandet af människornas brödraskap, men icke sålunda, att individen
 -skall blifva en broder, men så att en massa människor skola känna sig som
 "bröder". Är det skilnaden emellan det gamla och det nya T.S. att det för-
 ra vill att människorna, individ efter individ, skola blifva bröder, och det
 senare, att en massa (om möjligt alla) skola känna sig som bröder? Tror Ni
 att de, som offra och arbeta för att de många vanlottade skola känna sig
 såsom deras bröder, icke bry sig om eller icke hafva något hopp om, att
 de också skola blifva såsom bröder i tankar, ord och gerningar? Ni tvekar
 om hvad som är saken. Väl icke brödraskapet? ty då skulle "hela arbetet gå
 in circulo vitioso". Jag förstår ej denna conclusion. Huru kan man öfverty-
 ga en människa, om man blott säger: "teosofien lär, att du är min broder," men
 icke bryr sig om att i handling visa, att man själf erkänner det? Saken
 är hvarken teorien eller praktiken utan teorien och praktiken tillsammans.
 Ni tyckes anse, att de båda samf. icke hafva samma mål. Åh jo, det haf-

va de nog, ty de söka båda sanningen, men på olika sätt. Det ena söker den
 ungefär som en student tager sin examen vid Akademien; det andra anslår
 en del af sin tid åt studier, en annan del åt att undervisa andra i hvad
 det redan lärt- icke just allt hvad det lärt, men den enklaste, klaraste
 delen deraf, det som är allra nödvändigast för att rycka den okunnige ur
 hopplöshet, sorg och synd och hjälpa honom att börja ett nytt lif. Hur skul-
 le desse kunna få förtroende till den för dem nya läran, om icke dess för-
 kunnare blandade sig med dem, visade dem deltagande? Tror Ni, att det drö-
 jer så mycket längre för detta samf. att taga sin Adept-examen?

Ni frågar: Hvarför sluta sig ej de båda samf. tillsammans om de båda
 hafva samma mål? Jag frågar: Hvarför har Ni utgått ur det ena för att slu-
 ta Er till det andra? Der har Ni också svaret på Er fråga. Ni synes anse,
 att Ni i vårt samf. icke haft rätt att tänka hvad Ni vill, och att i vår
 samfund icke funnits fördragsamhet mot olika tänkande. Ja, de säga så ock

de, hvilka hittills varit medlemmar af båda samf., men till hvilka jag skriv-
vit, att de ej längre kunna vara det. Jag skickar Er en kopia af ett så-
dant bref. Ni känner af Reglernas Bok det innerliga förhållande, som må-
ste ega rum emellan lärare och lärjungar, om de senare skola kunna göra
framsteg, åtminstone i ockultism. Det omorganiserade Svenska samfundet be-
står till en stor del af esotericister och de medlemmar, som ännu ej blif-
vit det äro intagna af samma förtroende och hängifvenhet. Skulle vi nu
sluta oss till och arbeta tillsammans med ett annat samfund, i hvilket en
del medlemmar öppet eller smygande förhåna och förtala vår oss af Mästa-
ren gifna lärare? Ni skulle ej göra det, om Ni förstode saken och visste
hvad vi veta. Det är en broderspligt att icke för fridens skull blunda
för den orätt den ena brodern gör den andra. Och det är moralisk feghet
att ställa sig utanför stridigheterna, d.v.s. det olycksdiga och ovärdi-
ga anfallet på Mästarnes tjänare, hvilket nu fortfar på tredje året. San-
nerligen, den som så handlar kan icke tro, att Mästarna hafva något att gö-
ra med den teosofiska rörelsen och att De hålla sin hand öfver dem, åt hvil-
ka De anförtrott att vara denna rörelses synlige ledare.

Jag hoppas Ni nu förstår, att det icke finnes två E.S.T., som konkurrera,
om med E.S.T. menas den Esoteriska skola H.P.B. med Judge's tillhjälp in-
rättade och hvari Annie Besant aldrig af henne gjordes till lärare och
föreståndare. Det var Rådet, som efter H.P.B:s död gjorde henne till fö-
reståndare jämte Judge, som redan var det genom H.P.B:s förordnande re-
dan under hennes lifstid. I nov. 1894 blef A.B. på Mästarens bud afsatt
från denna henne af Rådet tilldelade befattning. Tror Ni, att hon blifvit
återinsatt igen? Och tror Ni, att man kan vara föreståndare för en Esote-
risk Skola utan att ega andlighet? Grefvinnan har ju vittnat om att HPB
förklarar: "She (A.B.) is all intelligence, no spirituality."
Edra falska föreställningar i hela denna sak hafva tvungit mig att va-
ra lika öppen som Ni varit det. Jag hyser icke ovänlighet mot någon, men
jag måste försvara min så ovärdigt anfallna Lärare. Broderligen

G. Lander.

Då Ni inträdde i det Svenske T.S. gjorde Ni som vilkor att samtidigt få tillhöra den Skandinaviske Sektionen af Adyar-samfundet. Dette går nu ej längre för sig. De tre sista årens erfarenheter hafva öfvertygat oss om, att vi från Adyar-samf. i dess helhet icke hafva ett vänt annat, än obroderlig kriticism, segt vidhållande af orimliga och obevisliga beskyllningar mot vår förre ledare, ett ständigt nedsättande, förhånande och därför motarbetande af allt hvad vår nuvarande ledare praktiskt och teoretiskt gör för att tjena den Teosofiska rörelsen. Jag vet mycket väl, att det finnes många präktiga människor i detta samfund, hvilka kunna vara lika gods teosofier som någon annan; men antingen veta de icke hvad som föregår uti detta samfunds centralare delar eller bry de sig ej derom, troende att de ej bära något ansvar därför. Men denna indifferentism strider ju alldeles emot teosofiska begrepp om betydelsen och verkningerne af det Universella broderskapet. Hela mänskligheten lider fektiskt af individens synder. Huru mycket mer skole då ej medlemmerne af en förening lida för hvarandras orättvisa tänkesätt och handlingar, särdeles om de ej öppet protestera emot dem, utan genom sin tystnad och likgiltighet ingifva de felande den tron, att de gilla deras sinnesart och framfärd.

Medlemmar af det Universella Broderskapet böra och kunna därför icke lifven vara medlemmar af Adyar-samfundet och dess Skandinaviske Sektion.

Det är min pligt att underrätta Er härom, och jag är viss om, att Ni finner skälen till vårt handlingssätt rättvisa och befogade.

Broderligen